

[Per Hækkerup.]

mærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg må forstå det sådan, at det ærede medlem selv føler, at han har stillet sig på et noget svagt standpunkt. Det ærede medlem henfalder i sin mindretalsbetænkning direkte til noget, man i hvert fald ikke kan kalde overensstemmelse med sandheden. Det ærede medlem siger f. eks. i sin beskrivelse af de 4 partiers forslag — det står i udvalgsbetænkningens tredje-
 sidste stykke — :

„I øvrigt må det bemærkes, at de forudsete lettelser i statsindkomstskatten“ — det drejer sig om de 4 partiers forslag til udskrivningslov for 1963-64 — „er yderst asociale, idet de store mellemindtægter — helt op til 70 000 kr. — forudses at få en, også forholdsvis, betydelig større skattelettelse end de mindre indtægter.“

Det ærede medlem ved jo, at dette ikke passer. Men jeg vil gerne bede det ærede medlem dokumentere det, det ærede medlem har tilladt sig at skrive her; jeg vil gerne bede det ærede medlem forklare os, hvorledes f. eks. en skattepligtig indkomst på skal vi sige 60 000 kr. efter den skitse til en udskrivningslov, der ligger i de 4 partiers forlig, får en forholdsvis større skattnedsættelse end lad mig sige en indtægt på 10 000 kr. eller 12 000 kr. Det er det, det ærede medlem tillader sig at skrive, og jeg vil derfor gerne bede det ærede medlem dokumentere sine udtalelser. Mig forekommer det, at det ærede medlems begrundelser må være overordentlig svage.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil henvise til, står omtrent i indledningen til det ærede medlems mindretalsudtalelse:

„Det må beklages, at disse forslag og tanker“ — det er det ærede medlems forslag og tanker — „har mødt så ringe eller ingen forståelse hos udvalgsflertallet.“

Hvad er det egentlig, det ærede medlem siger her? Det, der i den henseende er det interessante, er, at det ærede medlem overhovedet ikke har villet indgå på det oplæg,

regeringspartierne kom med gennem det lovforslag om omsætningsafgift, der har været til første behandling her i tinget, at det ærede medlem overhovedet ikke har villet indlade sig på en drøftelse af dette, men har fremsat nogle synspunkter, der skulle virke som et alternativ, selv om det ærede medlem udmærket godt ved, at der overhovedet ikke var politisk mulighed for at bygge på det ærede medlems udgangspunkt.

Når det ærede medlem altså klager over, at hans forslag og tanker ikke har mødt nogen forståelse hos udvalgsflertallet, må jeg sige, at den isolation, han befinder sig i, er en selvvalgt isolation. Når regeringspartierne kunne komme i forhandling med oppositionen fra venstre og det konservative folkeparti, skyldes det, at denne opposition, som vel i mange spørgsmål havde andre synspunkter end regeringen og ønskede væsentlige ændringer foretaget, dog indgik på det udgangspunkt, som regeringen havde lagt op. Men det gør det ærede medlem ikke. Han ville have, at alle andre partier skulle forlade deres udgangspunkt og gå over til hans, såfremt han overhovedet skulle deltage i forhandlingerne. Jeg må sige, at det undrer mig, at det ærede medlem har villet forspilde den chance, han havde for for en gangs skyld at præstere et stykke positivt parlamentarisk arbejde. Jeg tror, det hører til sjældenhederne i folketingets historie, at vi har haft et udvalgsarbejde som det, vi havde i underudvalget. Men i forhold til det ærede medlem var arbejdet i underudvalget, hvori kun sad ordførerne plus udvalgets formand, en ørkenvandring. Det ærede medlem spillede sfinksens rolle i denne ørken. Det ærede medlem bidrog intet positivt til forhandlingerne.

Jeg har gerne villet sige dette, fordi da det ærede medlems parti, så vidt jeg erindrer gennem udtalelser af de ærede medlemmer hr. Morten Lange og hr. Skræpenborg-Nielsen, efter valget i 1960 proklamerede, hvilken linje de ville følge her i